Grila nr.2

Concurs pentru ocuparea posturilor vacante de magistrat-asistent la ICCJ
- 31 ianuarie 2021 -

©©1909

SECŢIA PENALĂ

©©1909 Grila nr.2

Secţia Penală - Drept penal

1 Săvârșirea unei infracțiuni de fals material în înscrisuri oficiale pentru a ascunde comiterea unei infracțiuni la regimul circulației pe drumurile publice, determină reținerea unui concurs real de infracțiuni:

A. cu conexitate consecvențională;

B. cu conexitate etiologică;

C. de tipul mijloc-scop.

2 Confiscarea specială se dispune asupra:

A. bunului promis, în cazul săvârșirii infracțiunii de luare de mită;

B. autoturismului în portbagajul cărui s-a găsit o cantitate infimă de droguri, cu ocazia unui control de rutină în trafic;

C. contravalorii unei biciclete sustrase și ulterior vândute, dacă persoana vătămată nu se constituie parte civilă în cauză.

3 Fapta care constă într-o inacțiune constituie infracțiune:

A. numai atunci când este comisă cu intenție;

B. numai atunci când este comisă din culpă;

C. când este săvârșită cu intenție sau din culpă, afară de cazul când legea sancționează numai săvârșirea ei cu intenție.

4 Promisiunea făcută de X lui Y, anterior comiterii de către acesta din urmă a infracțiunii de furt, că nu va denunța fapta și că îl va ajuta să se sustragă de la urmărire penală, întrunește condiţiile de tipicitate ale:

A. favorizării făptuitorului;

B. complicității la infracțiunea de furt;

C. favorizării făptuitorului în concurs cu complicitatea la infracţiunea de furt.

5 Lipsa obiectului material al infracțiunii de furt calificat de la locul unde făptuitorul credea că se află, va determina reținerea unei:

A. tentative idonee;

B. tentative neidonee;

C. fapte putative.

6 Infracțiunea de represiune nedreaptă:

A. se poate comite numai prin dispunerea arestării sau condamnării unei persoane despre care autorul știe că este nevinovată;

B. are un subiect pasiv adiacent circumstanțiat;

C. poate avea ca subiect activ un ofițer din cadrul poliției judiciare ori un procuror.

7 În cazul prescripției răspunderii penale:

A. este înlăturată răspunderea penală, pentru toate infracțiunile, indiferent de forma de vinovăție;

B. termenul nu începe să curgă de la data epuizării în cazul infracțiunii progresive, ci de la data consumării acesteia;

C. este înlăturată răspunderea penală în cazul infracțiunii de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte prevăzute de art. 195 C. pen., oricâte întreruperi ar interveni, dacă termenul de prescripție este depășit cu încă o dată.

8 În cazul infracțiunii continuate, intervenirea mai multor legi penale între momentul consumării și cel anterior epuizării:

A. determină aplicarea regulilor legii penale mai favorabile;

B. nu determină aplicarea regulilor legii penale mai favorabile;

C. va conduce la aplicarea legii în vigoare la momentul consumării;

Timp de lucru: 3 ore

9 Internarea minorului într-un centru educativ se va dispune:

A. faţă de minorul care, cu rea-credinţă, părăseşte locuinţa în zilele de sâmbătă sau duminică deşi se află sub măsura educativă a consemnării la sfârşit de săptămână prevăzută de art.119 Cod penal, măsură care a înlocuit măsura educativă a supravegherii, prevăzută de art.118 Cod penal întrucât, cu rea-credinţă, nu a respectat condiţiile de executare a măsurii;

B. faţă de minorul care cu rea-credinţă nu a respectat condiţiile de executare a măsurii educative a asistării zilnice, prevăzută de art.120 Cod penal, dispusă iniţial pe o durată de 3 luni;

C. faţă de minorul care cu rea-credinţă nu a respectat condiţiile de executare a măsurii educative a consemnării la sfârşit de săptămână prevăzută de art.119 Cod penal, dispusă iniţial pe durata sa maximă;

10 Directorul unei companii naționale care nu restituie la termen un autoturism primit în folosință în baza unui contract de comodat de la o altă societate şi care a solicitat expres restituirea, săvârșește infracțiunea de:

A. abuz de încredere;

B. abuz în serviciu;

C. delapidare.

11 Există cauza de neimputabilitate a iresponsabilității atunci când inculpatul avea la data săvârșirii faptei vârsta de:

A. 14 ani și nu avea discernământ;

B. 17 ani și nu avea discernământ;

C. 15 ani și nu avea discernământ.

12 Fapta de a evidenţia cheltuieli nereale în actele contabile, prin folosirea unor facturi şi chitanţe fiscale falsificate, în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligaţiilor fiscale constituie:

A. infracţiunea de evaziune fiscală prevăzută de art. 9 alin.(1) lit. c) din Legea nr. 241/2005 în concurs cu infracţiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată prevăzută de art. 322 C. pen. sau după caz, în concurs cu infracțiunea de fals material în înscrisuri oficiale prevăzută de art. 320 C. pen.;

B. infracţiunea de evaziune fiscală prevăzută de art. 9 alin.(1) lit. c) din Legea nr. 241/2005 în concurs cu infracţiunile de uz de fals prevăzută de art.323 C. pen. și de înșelăciune prevăzută de art. 244 C. pen., subiect pasiv fiind statul român;

C. infracţiunea de evaziune fiscală prevăzută de art. 9 alin.(1) lit. c) din Legea nr. 241/2005.

13 Infracţiunea de lipsire de libertate în mod ilegal:

A. este absorbită întotdeauna în conţinutul infracţiunii de act sexual cu un minor, atunci când aceasta s-a consumat;

B. îşi poate păstra autonomia chiar dacă infracţiunea de act sexual cu un minor s-a consumat;

C. este absorbită în conţinutul tentativei la infracţiunea de act sexual cu un minor, chiar dacă excedează acţiunilor necesare pentru imobilizarea victimei.

14 În sarcina inculpatului care, cu scopul de sustrage bunuri din cabinetul unui notar, pătrunde în timpul nopții în sediul acestuia, pe ușa lăsată descuiată din greșeală, se va reține:

A. infracțiunea de violare a sediului profesional în concurs cu conexitate etiologică cu infracțiunea de furt calificat;

B. infracțiunea de furt calificat în concurs cu conexitate consecvențională cu infracțiunea de violare a sediului profesional;

C. infracţiunea complexă de furt calificat prin absorbția infracțiunii de violare a sediului profesional.

15 Infracțiunea de ucidere din culpă:

A. se va reține în formă agravată în sarcina medicului X, care cu prilejul efectuării unei intervenții chirurgicale, pentru a se răzbuna pe Y, vecinul său cu care era în relații de dușmănie, lasă în corpul acestuia un pansament, Y decedând după două luni, ca urmare a infecției generate de pansament;

B. este susceptibilă de participație improprie în sensul art. 52 C. pen., situație în care participantul va răspunde pentru omor, iar autorul faptei pentru ucidere din culpă;

C. nu se poate reține dacă victima a contribuit alături de autor la producerea decesului său.

16 În cazul incidenței cu privire la aceeași faptă a excesului scuzabil, a săvârșirii infracțiunii de un infractor major împreună cu un minor și a recidivei postcondamnatorii, pedeapsa se stabilește prin aplicarea succesivă a dispozițiilor privitoare la:

A. circumstanța agravantă, circumstanța atenuantă și recidivă;

B. circumstanța atenuantă, circumstanța agravantă și recidivă;

C. recidivă, circumstanța atenuantă și circumstanța agravantă.

17 Prin hotărârea prin care instanța dispune amânarea aplicării pedepsei închisorii stabilite pentru o infracțiune:

A. nu se poate dispune măsura de siguranță a confiscării extinse;

B. se poate dispune renunțarea la aplicarea pedepsei pentru o altă infracțiune, concurentă cu cea pentru care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei;

C. se poate stabili și pedeapsa complementară a degradării militare pentru respectiva infracțiune.

18 Infracțiunea de favorizare a făptuitorului:

A. nu se poate reține în concurs ideal cu infracțiunea de omor calificat săvârșit în scopul sustragerii pe altul de la răspundere penală;

B. se poate comite cu intenție depășită;

C. se poate reține în concurs ideal cu infracțiunea de omisiunea sesizării.

19 Infracțiunea complexă:

A. se săvârșește întotdeauna cu intenție directă sau indirectă;

B. poate reuni în conținutul său două sau mai multe acțiuni ce constituie fiecare o infracțiune distinctă;

C. constituie o cauză de agravare a răspunderii penale.

20 Infracțiunea de fals intelectual:

A. nu poate fi săvârșită în coautorat;

B. nu este o infracțiune de prejudiciu;

C. poate fi săvârșită și de un funcționar privat.

Secţia Penală - Drept procesual penal

21 Hotărârea primei instanțe este executorie de la data:

A. pronunțării, când s-a dispus revocarea măsurii arestării preventive;

B. pronunțării, când s-a dispus respingerea propunerii de luare a măsurii arestării preventive și s-a luat măsura preventivă a controlului judiciar;

C. rămânerii definitive, când s-a dispus prelungirea măsurii arestului la domiciliu.

22 Aplicarea principiului in dubio pro reo determină incidența cazului de achitare prevăzut de:

A. art.16 alin.(1) lit. a) C.pr.pen.;

B. art.16 alin.(1) lit. b) teza I C.pr.pen.;

C. art.16 alin.(1) lit. c) C.pr.pen.

23 Subiecții procesuali principali sunt:

A. părți în procesul penal;

B. de regulă, suspecți sau inculpați;

C. potenţiale părţi in procesul penal.

24 În procedura prevăzută de art.341 C.pr.pen., cu privire la soluţia de clasare dispusă prin rechizitoriu:

A. se pronunţă instanţa sesizată prin rechizitoriu;

B. făptuitorul poate formula plângere;

C. judecătorul de cameră preliminară poate schimba temeiul soluţiei de clasare din art. 16 alin (1) lit. a) C.pr.pen. în cel prevăzut de art. 16 alin. (1) lit. d) C.pr.pen., în cazul în care plângerea a fost formulată exclusiv de suspect.

25 Asistenţa juridică este obligatorie:

A. în procedura de cameră preliminară în toate cazurile;

B. pe parcursul judecăţii, când legea prevede pedeapsa cu închisoarea de cel mult 5 ani pentru infracţiunea săvârşită;

C. în cauzele penale în care suspectul este reținut în altă cauză.

26 Prezumţia de nevinovăţie:

A. este incompatibilă cu principiul in dubio pro reo;

B. este o prezumţie legală relativă;

C. este o prezumţie legală absolută.

27 Instanţa de apel:

A. verifică legalitatea şi temeinicia măsurii controlului judiciar, la un termen intermediar, acordat în acest scop, în şedinţă de cameră de consiliu;

B. poate verifica măsura arestării preventive şi după pronunţarea deciziei în apel;

C. în nicio împrejurare nu poate agrava situația inculpatului în cazul în care acesta are apel declarat.

28 Termenul de 48 de ore, care curge de la pronunţare, pentru declararea contestaţiei împotriva unei încheieri pronunțate într-o zi de vineri la ora 12:00 se împlinește:

A. luni la ora 24:00;

B. duminica la ora 12:00;

C. duminica la ora 14:00.

29 În cazul judecății în procedura simplificată a recunoașterii învinuirii:

A. se poate pronunța condamnarea inculpatului, doar pe baza declarației de recunoaștere a acuzației;

B. se poate dispune încetarea procesului penal;

C. se poate dispune achitarea în temeiul art. 16 alin. (1) lit. b) teza a II-a C.pr.pen.

30 În cazul decesului inculpatului:

A. acțiunea civilă rămâne în competența instanței penale, dacă moștenitorii sau succesorii în drepturi ai părții civile își exprimă opțiunea de a continua exercitarea acțiunii civile în termen de cel mult două luni de la data decesului;

B. acțiunea civilă rămâne în competența instanței penale, dacă moștenitorii sau succesorii în drepturi ai părții civile își exprimă opțiunea de a continua exercitarea acțiunii civile în termen de cel mult două luni de la data la care au luat la cunoștință de împrejurarea decesului;

C. acțiunea civilă este lăsată nesoluționată, chiar dacă moștenitorii sau succesorii în drepturi ai părții civile își exprimă opțiunea de a continua exercitarea acțiunii civile.

31 Recursul în casație poate fi introdus atunci când instanța:

A. în mod greșit, a constatat că fapta pentru care a fost trimis în judecată inculpatul întrunește elementele de tipicitate obiectivă ale infracțiunii;

B. în mod greșit, s-a dispus condamnarea inculpatului și nu încetarea procesului penal, fiind împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale;

C. a respins cererea de schimbare a încadrării juridice într-o infracțiune mai ușoară.

32 Inculpatul ia termenul în cunoștință când:

A. agentul procedural a afișat înștiințarea, nefiind găsită la locuință nicio persoană, iar acesta a ridicat personal citația de la arhiva instanței;

B. la termenul de judecată se prezintă avocatul desemnat din oficiu, care nu a luat legătură cu acesta;

C. fiind găsit la domiciliu, a refuzat primirea citației.

33 Readministrarea unei probe în faza judecății în primă instanță se face:

A. întotdeauna;

B. doar la cererea procurorului;

C. prin citirea declarației date în faza de urmărire penală de către martorul care nu mai poate fi audiat în fața instanței.

34 Termenul de 5 zile în care procurorul poate remedia neregularitatea rechizitoriului este:

A. prohibitiv;

B. de recomandare;

C. peremptoriu.

35 Învestită cu soluționarea recursului în casație declarat exclusiv de persoana condamnată și constatând că acesteia i-a fost aplicată o pedeapsă nelegală, situată sub minimul special prevăzut de lege pentru infracțiunea săvârșită, Înalta Curte:

A. va respinge ca nefondat recursul în casație;

B. va admite recursul în casație și va majora pedeapsa până la limita minimului special prevăzut de lege pentru infracțiunea săvârșită;

C. va admite recursul în casație și va trimite cauza spre rejudecare la instanța de apel pentru aplicarea unei pedepse legale, întrucât individualizarea judiciară a pedepsei excedează limitelor învestirii sale.

36 Procedura de citare este legal îndeplinită:

A. în cazul în care la dosar se depune procesul-verbal în care se menţionează că imobilul la care s-a făcut citarea este nelocuit sau abandonat de mai mulţi ani;

B. prin afişarea înştiinţării la sediul organului judiciar, în cazul în care suspectul care locuieşte în străinătate a fost citat anterior prin scrisoare recomandată care nu a putut fi înmânată acestuia;

C. în cazul în care dovada de primire a fost semnată de soţia inculpatului, acesta din urmă nemafiind citat pentru următoarele termene, luând termen în cunoştinţă prin această modalitate.

37 Autoritatea de lucru judecat în materie penală presupune:

A. identitate de faptă și persoană;

B. identitate de cauză și persoană;

C. identitate de cauză, persoană și faptă.

38 Este incompatibil să judece cauza judecătorul care:

A. a admis plângerea persoanei vătămate împotriva ordonanței de clasare a procurorului, dispunând desființarea soluției și trimiterea cauzei procurorului pentru a completa urmărirea penală;

B. a admis plângerea persoanei vătămate împotriva ordonanței de clasare a procurorului, dispunând desființarea soluției și a dispus începerea judecății;

C. a confirmat redeschiderea urmării penale.

39 Nerespectarea de către procuror a termenului de depunere a propunerii de prelungire a arestării preventive a inculpatului acuzat de comiterea infracțiunii de omor calificat săvârșită asupra a două sau mai multor persoane, prevăzută de art.189 alin.(1) lit. f) C.pen.:

A. atrage nulitatea absolută a propunerii formulate, termenul fiind unul peremptoriu;

B. atrage nulitatea relativă a propunerii formulate, termenul fiind unul prohibitiv;

C. nu are consecinţe juridice, termenul fiind unul de recomandare.

40 Nulitatea absolută a administrării unei probe poate fi constatată:

A. numai în procedură de cameră preliminară;

B. chiar şi în apel;

C. numai cu ocazia contestării probelor administrate în cursul urmăririi penale, conform art.374 alin.(7) C.pr.pen.

Secţia Penală - Jurisp CEDO

41 Potrivit jurisprudenței CEDO, când soluționează propunerea de prelungire a măsurii arestării preventive, judecătorul:

A. trebuie să aibă în vedere măsurile alternative prevăzute de legislația națională;

B. nu trebuie să aibă în vedere starea de sănătate a persoanei arestate;

C. nu trebuie să justifice soluția de prelungire, dacă aceasta este dispusă pentru o perioadă scurtă de timp.

42 Potrivit jurisprudenței CEDO:

A. statul răspunde pentru orice deficiență a asistenței din partea unui avocat numit din oficiu;

B. în materie de echitate, statele se bucură de aceeași marjă de apreciere în anchetele penale, ca și în domeniul contenciosului civil;

C. noțiunea de "drept" cuprinsă în art. 7 din Convenție înglobează în anumite situații și jurisprudența.

43 Potrivit jurisprudenţei CEDO:

A. în cazul în care ordinea juridică internă prevede pentru părţile litigante o acţiune în reparaţie, precum acţiunea civilă în procesul penal, statul este obligat să asigure că acestea vor beneficia de garanţiile fundamentale prevăzute de art.6 paragaraful 1 din Convenţie;

B. partea litigantă este obligată să opteze pentru o acţiune civilă separată dacă dreptul intern prevede o asemenea posibilitate;

C. partea litigantă acţionează neadecvat dacă urmăreşte realizarea pretenţiilor sale prin acţiunea civilă în procesul penal, deşi avea avea deschisă calea unei acţiuni civile separate.

44 Potrivit jurisprudenţei CEDO, principiul nemijlocirii:

A. constituie o garanţie importantă în procesul penal în cadrul căruia observaţiile făcute de instanţă cu privire la comportamentul şi credibilitatea unui martor pot avea consecinţe importante pentru inculpat;

B. nu se circumscrie garanţiilor unui proces echitabil, fiind lăsat la latitudinea statelor semnatare modul de reglementare a acestuia;

C. nu se aplică şi cu privire la audierea directă a inculpatului de către judecătorul care se pronunţă asupra cauzei.

45 Interzicerea interpretării extensive a legii penale în defavoarea persoanei acuzate a fost analizată de CEDO în cauza:

A. Potoroc împotriva României;

B. Beraru împotriva României;

C. Dragotoniu şi Militaru-Pidhorni împotriva României.

46 Articolul 1 alineatul (3), articolul 5 și articolul 6 alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, trebuie interpretate în sensul că:

A. simpla existență a unor elemente din care rezultă deficiențe sistemice sau generalizate în ceea ce privește condițiile de detenție în statul emitent membru, conduce la refuzul executării unui mandat european de arestare;

B. constatarea existenței unui real risc de tratament inuman sau degradant ca urmare a condițiilor generale de detenție în statul membru emitent conduce, în sine, la refuzul executării unui mandat european de arestare;

C. este necesar ca autoritatea judiciară competentă de executare să aprecieze, în mod concret și precis, dacă există motive serioase și temeinice de a crede că persoana în cauză se va confrunta cu un risc ca urmare a condițiilor detenției sale avute în statul membru emitent.

47 Articolul 1 alineatul (3), articolul 5 și articolul 6 alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, trebuie interpretate în sensul că autoritățile judiciare de executare:

A. pot refuza executarea unui mandat european de arestare emis în scopul efectuării urmăririi penale pentru motivul că persoana căutată nu a fost audiată în statul membru emitent anterior emiterii acestui mandat de arestare;

B. nu pot refuza executarea unui mandat european de arestare emis în scopul efectuării urmăririi penale pentru motivul că persoana căutată nu a fost audiată în statul membru emitent anterior emiterii acestui mandat de arestare;

C. pot refuza executarea unui mandat european de arestare emis în scopul efectuării urmăririi penale dacă aduce dovezi irefutabile din care rezultă că nu a săvârșit infracțiunea pentru care este urmărit în statul emitent.

48 În analiza incidenței articolul 50 din Carta europeană a drepturilor omului, citit în lumina articolului 4 din Protocolul nr. 7 din CEDO, privitor la aplicarea principiului non bis in idem, la stabilirea naturii penale a procedurilor și sancțiunilor trebuie avut în vedere:

A. şi calificarea juridică a faptei ilicite în dreptul intern;

B. exclusiv, natura însăși a faptei ilicite (sancțiunea urmărește în special o finalitate represivă);

C. doar gradul de severitate pe care o persoană riscă să o suporte.

49 Actele juridice emise de instituțiile Uniunii Europene cu aplicabilitate automată și uniformă în toate statele membre, indiferent de situație, de îndată ce intră în vigoare sunt:

A. recomandările;

B. directivele;

C. regulamentele.

50 Potrivit jurisprudenței C.J.U.E., în cazul expulzării cetățeanului Uniunii Europene care a dobândit dreptul de ședere permanentă pe teritoriul altui stat membru decât cel al cărui resortisant este și care a fost condamnat definitiv în statul gazdă pentru comiterea infracțiunii de trafic de stupefiante și grup infracțional organizat, aceste fapte:

A. intră în sfera noțiunii de „motive grave de ordine publică sau de siguranță publică", noțiune mai puțin strictă decât cea de „motive imperative de siguranță publică";

B. nu intră în sfera noțiunii de „motive imperative de siguranță publică", noțiune considerabil mai strictă decât cea de „motive grave de ordine publică sau de siguranță publică";

C. nu pot justifica măsura expulzării.